

7 Νομβρίου, 1989

(ΣΑΒΒΙΔΗΣ ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΙΙΑ1/11Σ, Δ Δ)

ΒΕΚΙΖ ΑΗΜΕΤ ΑΒΙΤ ΑΛΛΩΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5111).

Πολύτιμα Διαρρήξεις (΄Ο) και κλοπές κατα παράβαση των άρθρων 292α) και 255 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 -- Οι δράστες αποκομίσαν αγαθά αξίας £11,000 περίπου -- Από αυτά αποβλήκαν αγαθά αξίας μόνο £778 περίπου -- Κατά την επιμέτρηση της ποινής λήφθηκε υπόψη και άλλη εκκρεμούσα κατηγορία -- Βεβαρυμένο ποινικό μητρώο -- Υπό τις περιστάσεις η επιβληθείσα ποινή φυλακίσεως 4 ετών μάλλον επιεικής.

5

Ο εφεσιών ζήτησε μείωση της ποινής των 4 ετών φυλάκισης λόγω των προσωπικών του συνθηκών, του γεγονότος ότι τα εγκατελειψι- τις τουρκοκρατούμενες περιοχές, του ότι είχε προβλημα εξεύρεσης εργασίας, της παραδοχής των κατηγοριών της μεταμελείας του και του γεγονότος ότι τα κλοπιμαία τα μοιράστηκε με άλλους που διεφυγαν στην κατεχόμενη περιοχή.

10

Το Άνωτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την έφεση, τόνισε πως αδικήματα της φύσεως αυτής έχουν εξελιχθεί σε μάλιστα πράγμα που επιβάλλει την επιβολή αποτρεπτικών ποινών. Στη συγκεκριμένη περίπτωση το Κακουργιοδικείο έλαβε υπερίσχυτους ουσιώδεις παράγοντες, που επηρεάζουν τη ποινή. Η ποινή, που τελικά επιβλήθηκε είναι μάλλον επιεικής.

15

20

Η έφεση απορρίπτεται.

Αναφερομενες αποφασειεις:

Evgeniou v. The Police (1983) 2 C.L.R. 332.

Antonίου v. The Republic (1986) 2 C.L.R. 207: 25

Josephides v The Republic (1989) 2 C L R 307,

Christofides v The Republic (1970) 2 C L R 78,

Mazarakis v The Republic (1982) 2 C L R 163,

Psylla v The Republic (1984) 2 C L R 421)

5 Έφεση εναντίον ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από τον Πεκίρ Αχμέτ Απίτ άλλως Ανδρέα Ιωαννίδη ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 6 Φεβρουαρίου 1989 από το Κακούργιοδικείο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υποθεσεως 1462/89) σε δέκα κατηγορίες διαρρήξεων και κλοπών κατά παράβαση των άρθρων 294(α) και 255 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από τον Πρ. Επ. Δικ. Κωνσταντινίδη, τον Γρσο. Αν. Επ. Δικ. Σταυρινίδη, και τον Ειγ. Δικ. Νικολάτο, σε φυλάκιση 4 χρόνων.

15 Μ. Ιωάννου με Ι. Ιωάννου, για τον Εφεσεϊόντα

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β, για την Εφεσιβλήτη

Ο Δικαστής κ. Σαββίδης ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον της ποινής φυλάκισης τεσσάρων χρόνων που επιβλήθηκε στον εφεσεϊόντα από το Κακούργιοδικείο Λεμεσού, ύστερα από παραδοχή του σε δέκα κατηγορίες διαρρήξεων και κλοπών, κατά παράβαση των Αρθρων 294(α) και 255 του Ποινικού Κώδικα. Ο κατηγορούμενος διάπραξε τα αδικήματα αυτά σε διάφορες ημερομηνίες του Νοεμβρίου και Δεκεμβρίου του 1988.

Η μεθοδος διάπραξης των εγκλημάτων από τον εφεσεϊόντα ήταν στερεότυπη. Χρησιμοποιώντας διάφορα αντικείμενα έσπαζε τις γυάλινες πόρτες ή τα παράθυρα καταστημάτων και έκλεπτε απ' αυτά τα διάφορα αντικείμενα, κυρίως είδη ρουχισμού και χρήματα που εύρισκε σ' αυτά. Το συνολικό προϊόν που αποκόμισε ο εφεσεϊών από τα εγκλήματα που έχει διαπράξει ήταν χρήματα και αντικείμενα συνολικής αξίας £11,429.83σ. Μετά τη σύλληψη του ο εφεσεϊών παράδωσε στην Αστυνομία μερικά από τα κλαπέντα αντικείμενα. Στην κατοχή του βρέθηκαν επίσης £58.- που σύμφωνα και με τον εφεσεϊόντα αποτελούσαν προϊόν των εγκλημάτων που διάπραξε. Η συνολική αξία των αντικειμέ-

νων που θρέθηκαν ανέρχεται σε £778.38σ. Αναφορικά με την υπόθεση που λήφθηκε υπόψη κατά την επιμέτρηση της ποινής, ο κατηγορούμενος αποκόμισε το συνολικό ποσό των £68.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσεύοντα σε υποστήριξη 5
της εισηγήσης του ότι η ποινή που επιβλήθηκε στον εφε-
σεύοντα είναι έκδηλα υπερβολική ισχυρίσθηκε πως δε λή-
φθηκαν επαρκώς υπόψη λόγοι που συνηγορούσαν για ε-
πιεική μεταχείριση του εφεσεύοντα. Οι λόγοι αυτοί είναι οι
προσωπικές συνθήκες του εφεσεύοντα, το γεγονός ότι εγ- 10
κατέλειψε τις τουρκοκρατούμενες περιοχές και ήλθε στις ε-
λεύθερες περιοχές για να εξασφαλίσει εργασία, το ότι είχε
πρόβλημα στην εξεύρεση εργασίας, το γεγονός ότι παρα-
δέχτηκε τις κατηγορίες και επέδειξε μεταμέλεια και, ότι ένα 15
μεγάλο μέρος του προϊόντος των αδικημάτων που διάπρα-
ξε το μοιράστηκε με άλλα πρόσωπα των οποίων τα ονόμα-
τα έδωσε στην αστυνομία αλλά, των οποίων η σύλληψη δεν
κατέστη δυνατή γιατί διέφυγαν στις τουρκοκρατούμενες
περιοχές.

Ο εφεσεύων όταν συνελήφθη ομολόγησε στην αστυνομία 20
τη διάπραξη όλων των αδικημάτων που διάπραξε και εξέ-
φρασε τη μεταμέλειά του. Το γεγονός όμως παραμένει πως,
από το σύνολο των χρημάτων και αντικειμένων που κλάπη-
καν και, που η αξία τους ήταν £11,429.-, ανευρέθηκαν μόνον 25
αντικείμενα συνολικής αξίας £778.-.

Το Κακουργιοδικείο κατά την επιμέτρηση της ποινής έλα-
βε υπόψη τις αρχές που διέπουν την εξατομίκευση της ποι-
νής καθώς και κάθε τι που ο ευπαίδευτος δικηγόρος του υ-
πόβαλε για μετριασμό της συμπεριλαμβανομένων των προ-
σωπικών συνθηκών του, αλλά τόνισε συγχρόνως και τη σο- 30
βαρότητα και την ανησυχητική συχνότητα των εγκλημά-
των αυτού του είδους, η οποία, όπως χαρακτηρίστηκε σε
άλλες υποθέσεις από το Ανώτατο Δικαστήριο, αποτελεί
κοινωνική μάστιγα. Επίσης, έλαβε υπόψη το μεγάλο αριθμό
αδικημάτων που διάπραξε ο εφεσεύων όπως και μια άλλη 35
παρόμοια υπόθεση που εκκρεμούσε εναντίον του καθώς
και το βεβαρυμένο ποινικό μητρώο του.

Ο εφεσεύων βαρύνεται με μεγάλο αριθμό προηγούμενων
καταδικών, από τις οποίες το πρωτόδικο Δικαστήριο έλαβε 40
υπόψη τις πιο πρόσφατες. Για παρόμοιας φύσης αδικήμα-

- τα το 1982 καταδικάστηκε σε φυλάκιση 12 μηνών και το 1984 σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 18 και εννέα μηνών και σε διαδοχική ποινή φυλάκισης τριών μηνών, το 1986 σε φυλάκιση τριών χρόνων και σε διαδοχική ποινή φυλάκισης 18 μηνών και το 1988 σε ποινή φυλάκισης πέντε μηνών. Απολύθηκε από τη φυλακή μετά την τελευταία καταδίκη του στις 12 Νοεμβρίου, 1988, και από τις 19 Νοεμβρίου, 1988, επιδόθηκε στην εγκληματική δραστηριότητα που αποτελούσε το αντικείμενο της καταδίκης του.
- 10 Έχει τονισθεί επανειλημμένα από τα Δικαστήρια μας η σοβαρότητα τέτοιας φύσης αδικημάτων, τα οποία με την ανησυχητική συχνότητα τους έχουν καταντήσει κοινωνική μάστιγα και τείνουν να διασαλεύσουν τα θεμέλια μιας ευνομούμενης κοινωνίας και η ανάγκη να εμπεριέχει η ποινή και το στοιχείο της αποτρεπτικότητας. Σχετικές είναι μεταξύ άλλων οι αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ως Εφετείου σε ποινικές υποθέσεις, στις υποθέσεις *Evgeniou v. The Police* (1983) 2 C.L.R. 332, *Antonίου v. The Republic* (1986) 2 C.L.R. 207, 209. Σε πρόσφατη απόφαση μας στην υπόθεση, 20 *Ιωσηφίδης ν. Της Δημοκρατίας*, (1989) 2 C.L.R. 307, είχαμε την ευκαιρία να αναφερθούμε σε έκταση στις αποφάσεις αυτές.

- Η σοβαρότητα των αδικημάτων αυτής της φύσης αντανακλά στις ποινές που έχουν επιβληθεί από τα Δικαστήρια 25 μας σε παρόμοιες υποθέσεις, και σαν μερικά παραδείγματα αναφέρουμε την υπόθεση *Christofides v. The Republic* (1970) 2 C.L.R. 78, στην οποία ποινή φυλάκισης πέντε χρόνων για διάρρηξη με 12 προηγούμενες καταδίκες σχετιζόμενες με κλοπή επικυρώθηκε από το Εφετείο, *Mazarakis v. The Republic* 30 (1982) 2 C.L.R. 183, στην οποία ποινή φυλάκισης πέντε χρόνων, που επιβλήθηκε σε νεαρό πρόσωπο 20 χρόνων το οποίο είχε παραδεχθεί άλλες 13 παρόμοιες υποθέσεις, κρίθηκε από το Εφετείο σαν μάλλον επιεικής και όχι υπερβολική. (Σχετικές είναι επίσης οι υποθέσεις *Psylla v. The Republic* 35 (1984) 2 C.L.R. 420 και *Antonίου v. The Republic* που αναφέρθηκε πιο πάνω).

Έχουμε διεξέλθει την απόφαση του Κακουργιοδικείου στην προκειμένη περίπτωση και βρίσκουμε πως όλα τα ου-

οιαστικά σημεία για επιβολή της ποινής λήφθηκαν υπόψη και, κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης, δεν υπάρχει τίποτε που να οδηγεί στο συμπέρασμα πως η ποινή που επιβλήθηκε στον εφεσείοντα είναι έκδηλα υπερβολική. Απεναντίας, έχοντας υπόψη το μεγάλο αριθμό και τη σοβαρότητα των αδικημάτων που διάπραξε και για τα οποία καταδικάστηκε, το βεβαρυσμένο ποινικό μητρώο του, και το γεγονός πως αντικείμενα και χρήματα αξίας πάνω από £10,000.- που κλάπηκαν από τον εφεσείοντα δεν έχουν ανευρεθί, βρίσκουμε πως η ποινή είναι μάλλον επιεικής και είναι με μεγάλη δυσκολία που δεν ασκούμε τη διακριτική μας εξουσία κάτω από το Νόμο περί Ποινικής Δικονομίας, Κεφ. 155, Άρθρο 145(1)(δ) και 147(1) όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 2/75 να μη διατάξουμε όπως η ποινή του εφεσείοντα αυξηθεί ή αρχίζει από σήμερα αντί από την ημέρα που καταγνώστηκε.

Η έφεση απορρίπτεται και η ποινή της φυλάκισης που επιβλήθηκε στον εφεσείοντα από το Κακουργιοδικείο επικυρώνεται.

Η Έφεση απορρίπτεται. 20